

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/79/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111219749
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7111219749.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobkyne : P. P. F., bytom v Z., D. XX, zast. Advokátskou kanceláriou MHS Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Nám. SNP 13, proti žalovanému : M. Č.B., bytom v E., S. XX, zast. JUDr. Martinom Fabiánom, advokátom so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, v konaní o 12.850,76 € s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I, č.k. 38C 333/2011-40 zo dňa 2.10.2012

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania zo sumy 12.850,76 eur vo výške 36,5 % ročne od 27.3.2009 do zaplataenia a úrok 4% ročne od 27.3.2009 do zaplataenia, ako aj vo výroku o trovách konania a v zrušenom rozsahu v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I (ďalej len súd prvého stupňa) rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 12.850,76 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 36,5% ročne od 27.3.2009 až do zaplataenia, úrok 4% zo sumy 15.506,27 € za rok 2007, čo predstavuje sumu 620,26 €, úrok 4% zo sumy 13.182,70 € za rok 2008, čo predstavuje sumu 527,31 € a úrok 4% ročne od 27.3.2009 do zaplataenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zaviazal žalovaného nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 771 € a trovy právneho zastúpenia v sume 703,73 € na účet jej právneho zástupcu Advokátska kancelária MHS Legal, s.r.o., do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo veci rozhodol rozsudkom pre uznanie v zmysle ust. § 153a ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 153a ods. 4 O.s.p., keďže žalovaný písomným podaním zo dňa 12.4.2012, doručeným súdu prvého stupňa dňa 13.4.2012, uznal nárok žalobkyne a súhlasil s rozhodnutím bez nariadenia pojednávania.

O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal ich náhradu úspešnej žalobkyni proti neúspešnému žalovanému.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o povinnosti zaplatiť úroky z omeškania vo výške 36,5% ročne od 27.3.2009 až do zaplataenia zo sumy 12.850,76 € a proti výroku o povinnosti zaplatiť úrok 4% ročne od 27.3.2009 do zaplataenia v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol rozsudok v napadnutých výrokoch zmeniť a žalobu v tejto časti zamietnuť. Žiadal tiež priznať náhradu trov odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že bol zaviazaný na zaplataenie úrokov z omeškania nad rámec výšky úrokov z omeškania stanovený nariadením vlády 87/1995 Z.z. s poukazom na ust. § 517 ods. 2 Obč. zák. a v tomto smere namietal absolútnu neplatnosť dohody o pôžičke, na ktorú mal súd prihliadať ex off. Namietal ďalej, že písomným podaním zo dňa 13.4.2012 uznal istinu pohľadávky žalobkyne, ako aj nárok na ňou uplatňované úroky v zmysle zmluvy, uznanie sa však netýkalo nezákonne uplatňovaných

nárokov. Nakoniec namietal duplicitné priznanie nároku žalobkyne za rovnaké obdobie, t.j. za obdobie od 27.3.2000 do zaplatenia, a to jednak úroky z omeškania vo výške 36,5% a jednak zmluvné úroky vo výške 4% ročne. Vzhľadom na omeškanie žalobkyňa má výlučne nárok na úroky z omeškania, nie však aj na zmluvné úroky. Zároveň namietal, že v napadnutej časti z rozsudku nevyplýva, z akej sumy sa majú platiť úroky z omeškania vo výške 36,5% ročne od 27.3.2009 do zaplatenia a úrok 4% ročne za obdobie od 27.3.2009 do zaplatenia.

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu namietala neurčitý charakter odvolania a zároveň nesúhlasila s tvrdením žalovaného, že má nárok iba na úroky z omeškania a nie aj na zmluvné úroky. Úroky vo výške 4% ročne zo zostatkovej ceny z celkovej pôžičky predstavujú jej legitímny nárok, vyplývajúci z uzavretej dohody o pôžičke. Ide o samostatné príslušenstvo istiny, a to úrok ako cena za zapožičanie finančných prostriedkov, ktorá je nezávislá od úrokov z omeškania, ktoré predstavujú sankciu za omeškanie s plnením dlhu. Zároveň požiadala o zmenu návrhu, keďže sankcia 0,1% za každý deň omeškania s plnením má charakter zmluvnej pokuty a takýmto titulom si ju žalobkyňa uplatňuje. Zároveň upresnila sumu, z ktorej žiada úrok vo výške 4% ročne od 27.3.2009 ako aj zmluvnú pokutu vo výške 0,1% z dlžnej sumy za každý deň omeškania, a touto sumou je 12.850,76 €. Zároveň rozšírila návrh o úroky z omeškania vo výške 9,5% ročne z dlžnej sumy odo dňa omeškania až do zaplatenia.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd skôr, než pristúpil k vecnému preskúmaniu rozsudku, zaoberal sa otázkou, či odvolanie proti tomuto rozsudku je prípustné, t.j. či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa.

Napadnutý rozsudok je rozsudkom pre uznanie vydaným podľa ust. § 153a ods. 1, 4 O.s.p.

Prípustnosť odvolania proti rozsudku vydanému na základe uznania upravuje ust. § 202 ods. 1 O.s.p. tak, že odvolanie nie je prípustné proti rozsudku vydanému na základe uznania alebo vzdania sa nároku a proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia alebo z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ako vyplýva z vyššie citovaného zákonného ustanovenia, odvolanie proti rozsudku vydanému na základe uznania je prípustné, ak neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia.

Splnenie podmienok pre vydanie rozsudku na základe uznania ustanovuje § 153a ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého ak počas konania žalovaný uzná pred súdom nárok uplatnený žalobou alebo jeho základ alebo ak sa žalobca vzdá pred súdom svojho nároku, súd rozhodne rozsudkom na základe uznania alebo vzdania sa nároku.

Rozsudky na základe uznania a vzdania sa nároku sú založené na hmotnoprávných úkonoch, ktoré majú funkciu zabezpečenia záväzku alebo význam dôvodu jeho zániku (§ 558, § 574 Obč. zák., § 323 Obch. zák.). Uskutočnenie týchto úkonov počas konania umožňuje súdu redukovať činnosť na preskúmanie platnosti úkonov z hľadiska hmotného práva a v prípade kladného záveru na ich základe spor meritórne rozhodnúť t.j. v prípade uznania nároku žalobe vyhovieť a v prípade vzdania sa nároku žalobu zamietnuť.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že predpokladom pre rozhodnutie rozsudkom na základe uznania je hmotnoprávny úkon žalovaného v zmysle ust. § 558 Obč. zák., t.j. uznanie dlhu.

Ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premičanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premičaní (§ 558 Obč. zák.).

Uznanie dlhu zákon vymedzuje ako jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi, ktorým dlžník dáva veriteľovi najavo, že svoj záväzok uznáva. Tento právny úkon zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku, že v čase uznania dlh existoval. Tento právny úkon okrem všeobecných náležitostí pre právne úkony (§ 34 a nasl.) musí mať písomnú formu, musí byť z neho zrejmy dôvod (kauza) vzniku pohľadávky, musí v ňom byť presne určená výška pohľadávky a napokon musí obsahovať aj prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť.

V prejednávanej veci písomné podanie žalovaného zo dňa 12.4.2012, doručené súdu prvého stupňa dňa 13.4.2012, nemožno považovať za písomné uznanie nároku uplatneného žalobou, keďže nemá náležitosti v zmysle vyššie citovaného ust. § 558 Obč. zák.

Uvedeným písomným podaním žalovaný reagoval na uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 29.11.2011, ktorým mu bolo uložené vyjadriť sa k žalobe a pre prípad, že uplatnený nárok neuzná, uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a ktorým bol zároveň vyzvaný na vyjadrenie, či súhlasí s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania.

V tomto vyjadrení žalovaný uviedol : Uznávam rozhodnutie Okresného súdu v Košiciach č.k. 38C 333/2011 zo dňa 29.11.2011 v právnej veci navrhovateľa Ing. Ivety Lániovej, bytom Malacky v plnom rozsahu a súhlasím s rozhodnutím veci bez súdneho pojednávania“.

Z vyššie uvedeného písomného vyjadrenia je zrejmé, že v ňom absentujú esenciálne náležitosti uznania dlhu v zmysle ust. § 558 Obč. zák., t.j. uvedenie dôvodu dlhu, jeho výšky a vyjadrenie prísľubu dlh zaplatiť.

Tento písomný prejav nemožno preto považovať za uznanie nároku uplatneného žalobou a takto neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre uznanie, čo zakladá prípustnosť odvolania proti vyššie uvedenému rozsudku.

Aj keď z odvolania žalovaného vyplýva, že vyššie uvedeným písomným podaním zo dňa 12.4.2012 prejavil vôľu uznať nárok uplatnený žalobou v časti istiny pohľadávky a úrokov v zmysle zmluvy, takýto určitý prejav vôle žalovaného z vyššie uvedeného písomného podania nevyplýva. Prejav vôle uznať dlh čo do dôvodu a výšky musí byť určitý a zrozumiteľný, a teda nesmie vzbudzovať pochybnosti o jeho obsahu. Táto podmienka v prejednávanej veci splnená nebola, pretože z vyššie uvedeného písomného podania nie je zrejmá výška dlhu, ktorý žalovaný uznáva a chýba v ňom aj vyjadrenie prísľubu dlh zaplatiť.

Vzhľadom na chýbajúci uznávací prejav žalovaného neboli splnené podmienky pre rozhodnutie rozsudkom na základe uznania, čím došlo v konaní pred súdom prvého stupňa k takej vade konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a ktorá je dôvodom zrušenia rozsudku v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., pretože takýmto postupom súdu bola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni 36,5% ročný úrok z omeškania zo sumy 12.850,76 € od 27.3.2009 až do zaplatenia a úrok 4% ročne od 27.3.2009 do zaplatenia ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a v zrušenom rozsahu vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V ostatnej časti rozsudok nadobudol právoplatnosť, keďže žalovaný ako oprávnená osoba proti nemu nepodal odvolanie, a teda nemohol byť predmetom odvolacieho prieskumu.

Úlohou súdu po vrátení veci bude opätovne vo veci rozhodnúť v zrušenej časti, rozhodnúť aj o návrhu žalobkyne na zmenu návrhu na začatie konania a v konečnom rozhodnutí opätovne rozhodnúť o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.